

ministeriet. Jeg vil gerne spørge, om dette er sket, eller om man udelukkende har overladt dette til Jordlovsudvalget og dette igen har overladt det til sin Formand. Det har stor Interesse at faa dette Forhold nærmere belyst. Jeg skal dernæst gentage mit Spørgsmaal fra i Gaar om, hvorvidt Størrelsen af Byggelaan for det Aar, vi nu befinder os i, er fastsat, og, hvis dette er Tilfældet, da hvilket Beløb der er fastsat. Endelig vil jeg spørge om, hvorfor disse Ejendomme ikke er satte til Ejendomsskyld, om den højtærede Minister har haft nogen Indflydelse paa dette, eller hvor Ansvaret for, at dette ikke er sket, ligger.

I øvrigt har jeg ikke videre at sige til den højtærede Landbrugsminister udover dette, at en Udtalelse, han fremsatte i Gaar, interesserede mig meget, nemlig den, at de forskellige bestaaende Love, som giver Tilskud til Opførelse af Bygninger, bevirker, at der faktisk gives et direkte Statstilskud af 6 000 Kr. til en 2 Værelses Lejlighed. Denne Oplysning understreger nemlig dette, at vi overhovedet kan gaa med til at give det foreslaaede direkte Statstilskud til Oprettelse af Husmandsbrug; thi det er ganske indlysende, at naar man fra Statens Side giver et saa stort Tilskud til Oprettelse af 2 Værelses Lejligheder, ligger der deri en god Begrundelse for at gaa til noget lignende for Landets Vedkommende.

Derefter skal jeg rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Det ærede Medlem sagde i Gaar, at der var givet de Mennesker, som var gaaet ind til disse nye Brug, saadanne Oplysninger, at de havde fuld Viden om, hvad de gik ind til. Jeg vil i den Anledning spørge det ærede Medlem, om han tør paastaa, at de paagældende har været fuldt vidende om, at det Byggelaan, Staten gav dem, ikke slog til til Bygningernes Opførelse. Jeg tvivler nemlig derom, og det er netop dette, at disse Penge ikke har slaet til, som har bevirket den Kalamitet, der i Øjeblikket er til Stede for disse Nybyggere. Da jeg i Gaar udtalte Tvivl om, at man fra Jordlovsudvalgets Side vilde kunne finde nye Købere, dersom de nuværende Brugere af disse Brug nedlagde Bestillingen og gik deres Vej, rystede det ærede Medlem paa Hovedet, og da han senere fik Ordet, meddelte han, at der vilde sikkert kunne opnaas Overbud paa 8 000—9 000 Kr. for et saadant Brug. Jeg maa sige, at jeg finder, at dette er ganske meningsløs Tale; thi hvor i Verden findes det Menneske, som vil give 38 000 eller 39 000 Kr. for et Husmandsbrug med et Jordtilliggende af 12 Tdr.

Land? Hvis dette Menneske findes, maa han i alle Tilfælde være i Besiddelse af saadanne Evner, som vi ikke hidtil har haft Lejlighed til at finde indenfor det danske Landbrugs Rammer.

Jeg betvivler derfor stærkt, at det ærede Medlem har Ret i sin Paastand. Tværtimod tror jeg, at hvis disse Mennesker faar Lov til at sælge disse Brug, vil det gaa saaledes, at de ikke vil kunne faa nogen til at gaa ind paa de Betingelser, paa hvilke de selv sidder, saa at Staten altsaa vil komme til at afskrive paa de Prioriteter, den i Øjeblikket har indestaaende deri. Det er de virkelige Forhold, og det kan ikke hjælpe noget, at det ærede Medlem vil komme og bilde Tinget ind, at Forholdet skulde være det, at der oven i Købet kan opnaas en betydelig Avance ved Afhændelse af saadanne Brug.

Dernæst sagde det ærede Medlem noget, som forbavtede mig i allerhøjeste Grad, idet det ærede Medlem fremførte den Paastand, at man skulde sammenligne Forholdet for disse Brugs Besidderes Vedkommende med de Menneskers Forhold, der havde købt Landejendomme i de samme Aar. Her svæver det ærede Medlem i en fuldstændig Vildfarelse. Det skal man ikke; for hvad er det, der er sket? Det er dette, at det ærede Medlem er gaaet ud i Landet og gennem den radikale Presse og anden Presse har meddelt Befolkningen, at de vedtagne Jordlove er af den Beskaffenhed, at man ved Hjælp af dem modarbejder den Højkonjunktur, i hvilken man er, og gennem de periodiske Omvurderinger og de fikserede Byggelaan stiller de paagældende Besiddere paa lige Fod med Ejere af Jordbrug, der blev oprettet før i Tiden. Naar man gør det, kan man ikke komme her og hævde, at man skal foretage en Sammenligning mellem de førstnævnte og de Mennesker, som har købt Ejendomme i samme Aar, for der er overhovedet ikke Basis for en saadan Sammenligning.

Det ærede Medlem sagde i Gaar — og har for øvrigt sagt det mange Gange —, at han paatager sig det fulde Ansvar. Hvad vil det sige? Et pekuniært Ansvar vil det ærede Medlem sikkert ikke paatage sig. Betydningen af disse Ord maa altsaa være, at det ærede Medlem paatager sig et moralsk Ansvar for de forskellige Udtalelser, han har fremført om denne Sag Landet over. Det bliver det ærede Medlem ogsaa nødt til at paatage sig, idet enhver Mand kommer til at staa ved de Ord, han har udtalt. Men det er et meget tungt Ansvar, han herved paatager sig. Naar det ærede Medlem under Finanslovdebatten udtalte, at han